

<p>Treść: 919. Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 23 października 1923 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 8 sierpnia 1923 r. w przedmiocie upoważnienia zarządów gmin do czasowego zajmowania lokali szkolnych w gminie na cele powszechnego nauczania . . . . .</p> <p>920. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 30 października 1923 r. o bezpośredniej komunikacji między stacjami polskiego Śląska Górnego, położonemi na północ i południe od węzła Bytomskiego, stacjami polskiego Śląska Górnego a stacjami polskimi, leżącemi poza Śląskiem Górnym, i wreszcie pomiędzy stacjami polskimi, leżącemi poza Śląskiem Górnym, tranzytem przez Polski Śląsk Górny . . . . .</p> <p>921. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 30 października 1923 r. o zmianach w tymczasowej komunikacji towarowej pomiędzy polskim Śląskiem Górnym z jednej strony a resztą Polski (włączając w to stacje zarządzanych przez Polskę kolei obszaru W. M. Gdańska) z drugiej strony, przez niemiecki Śląsk Górny . . . . .</p> <p>922. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 30 października 1923 r. o rozciągnięciu tymczasowej bezpośredniej komunikacji towarowej między stacjami polskich kolei państwowych, a stacjami, położonemi na obszarze W. M. Gdańska, oraz między stacjami polskich kolei państwowych przez obszar W. M. Gdańska, na stacje polskiego Śląska Górnego . . . . .</p> <p>923. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 7 listopada 1923 r. o podniesieniu niektórych opłat probierczych . . . . .</p>	<p>1385</p> <p>1386</p> <p>1387</p> <p>1388</p> <p>1388</p>
---	---

919.

Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 23 października 1923 r.

w sprawie wykonania ustawy z dn. 8 sierpnia 1923 r. w przedmiocie upoważnienia zarządów gmin do czasowego zajmowania lokali szkolnych w gminie na cele powszechnego nauczania.

Na zasadzie art. 4 ustawy z dnia 8 sierpnia 1923 r. w przedmiocie upoważnienia zarządów gmin do czasowego zajmowania lokali szkolnych w gminie na cele powszechnego nauczania (Dz. U. R. P. № 87 poz. 677) zarządza się co następuje:

§ 1. Zezwolenie na czasowe zajęcie lokalu szkolnego po myśli art. 1 wyżej powołanej ustawy może być udzielone jedynie wówczas, jeżeli dla braku pomieszczenia w budynkach szkół powszechnych lub w najętych na ten cel budynkach prywatnych przy jaknajwiększym dopuszczalnym ich wyzyskaniu (przy dwurazowej nauce) nie wszystkie dzieci obowiązane do uczęszczania do szkoły powszechnej mogą korzystać z nauki, oraz jeżeli budynki własne gminy są tak wyzyskane, iż użycie ich w całości lub

części na cele szkoły powszechnej jest niemożliwe bez szkody dla innych obowiązków gminy, a w danej miejscowości znajdują się szkoły prywatne jakiegobądź typu, których pomieszczenia nie są wyzyskane dla nauki przez dzień cały.

§ 2. Zarząd gminy obowiązanej na zasadzie ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o zakładaniu i utrzymywaniu publicznych szkół powszechnych (Dz. U. R. P. № 18 poz. 143) do utrzymywania publicznych szkół powszechnych złoży wniosek swój w tym przedmiocie, skierowany do właściwego Kuratora okręgu szkolnego na ręce Inspektora szkolnego, a w okręgach szkolnych: lwowskim i krakowskim na ręce Rady szkolnej powiatowej.

Dla poparcia swej prośby zarząd gminy winien podać:

- 1) ogólną ilość dzieci obowiązanych do uczęszczania do szkoły powszechnej w danej miejscowości (danym obwodzie szkolnym),
- 2) ilość czynnych oddziałów szkół powszechnych (szkoly powszechnej) w tej miejscowości (obwodzie szkolnym),
- 3) sposób ich umieszczenia,
- 4) ilość dzieci w danej miejscowości (obwodzie szkolnym), podlegających obowiązkowi szkolnemu, które dla braku pomieszczenia z nauki korzystać nie mogą,

- 5) czy budynki, któremi gmina rozporządza, są tak wyzyskane, że użycie ich w całości lub części na potrzeby szkoły powszechnej jest niemożliwe bez szkody dla innych obowiązków gminy,
- 6) starania poczynione przez zarząd gminy lub organy samorządu szkolnego w gminie celem uzyskania pomieszczenia drogą najmu i powody ich ujemnego wyniku,
- 7) nazwę i rodzaj szkoły, której zajęcie jest zamierzone, imię, nazwisko i adres osoby, utrzymującej tę szkołę,
- 8) wymienienie dni w tygodniu i godzin, w których pomieszczenie to jest wolne,
- 9) czy zarząd gminy porozumiewał się już z utrzymującym odnośną szkołę prywatną co do użytkowania jej pomieszczenia w godzinach wolnych od nauki i z jakim skutkiem (ewentualną korespondencję należy dołączyć do podania).

W podaniu może być wymienionych kilka szkół do wyboru Kuratora.

§ 3. Inspektor szkolny udzieli odpis wniosku, utrzymującemu szkołę, której zajęcie jest zamierzone, zaznaczając, iż w ciągu dni 7 od dnia otrzymania zawiadomienia przysługuje jej prawo wniesienia do Kuratorjum na ręce inspektora szkolnego zażądać przeciwko zajęciu szkoły.

§ 4. Po przeprowadzeniu przez inspektora szkolnego potrzebnych dochodzeń kurator okręgu szkolnego wydaje na piśmie orzeczenie w przedmiocie zajęcia o ile nie jest odmownem. W razie zezwolenia na zajęcie orzeczenie winno oznaczyć ilość pomieszczeń dozwolonych do zajęcia, w razie potrzeby z opisem położenia tych pomieszczeń w stosunku do pomieszczeń nie podlegających zajęciu, termin kalendarzowy, od którego, okres czasu, na który i godziny, ewentualnie dni i tygodnie, przez które pomieszczenia te mają być zajęte, wreszcie warunki, jakie mają być zachowane ze względów zdrowotnych i pedagogicznych. Orzeczenie to przesyła Kurator Inspektorowi szkolnemu w trzech egzemplarzach celem doręczenia Zarządowi gminy i osobie utrzymującej szkołę, której zajęcie zostało zdecydowanem.

Przeciwko orzeczeniu Kuratora niema odwołania w normalnym toku instancji administracyjnych.

§ 5. W zezwoleniu na zajęcie lokalu szkoły prywatnej mieści się także zezwolenie na używanie sprzętów w danych pomieszczeniach się znajdujących, natomiast używanie pomocy naukowych i biblioteki pozostawione jest osobnej umowie gminy z osobą utrzymującą szkołę prywatną.

§ 6. Po uzyskaniu zezwolenia zarząd gminy zawiera z utrzymującym szkołę umowę o wysokość czynszu za używanie pomieszczeń i sprzętów szkolnych.

W braku porozumienia ma zastosowanie art. 3 ustawy z dn. 8 sierpnia 1923 r. w przedmiocie upoważnienia zarządów gmin do czasowego zajmowania lokali szkolnych w gminie na cele powszechnego nauczania (Dz. U. R. P. № 87, poz. 677).

Zajęcie pomieszczeń następuje jednak bezzwłocznie bez względu na to, czy i w jaki sposób ustalono wysokość czynszu.

§ 7. Gdyby zaszła potrzeba przymusowego wykonania orzeczenia Kuratora okręgu szkolnego dokonywuje tego władza administracyjna I instancji na żądanie władzy szkolnej.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia
Publicznego: *Głębicki*

920.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 30 października 1923 r.

o bezpośredniej komunikacji między stacjami polskiego Śląska Górnego, położonemi na północ i południe od węzła Bytomskiego, stacjami polskiego Śląska Górnego a stacjami polskimi, leżącemi poza Śląskiem Górnym, i wreszcie pomiędzy stacjami polskimi, leżącemi poza Śląskiem Górnym, tranzytem przez Polski Śląsk Górny.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowem przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) oraz art. 438 polsko-niemieckiej Konwencji Górnośląskiej (Dz. U. R. P. z r. 1922 № 44, poz. 371) zarządza się w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu co następuje:

§ 1. Wobec ogłoszonego w Dz. U. R. P. № 110, poz. 877 rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z 22 października r. b., dotyczącego wprowadzenia z dniem 1 listopada r. b. na polskim Śląsku Górnym przepisów przewozowych i postanowień taryfowych polskiej „Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt Część I — V” oblicza się przewoźne za łączną odległość kilometryczną na zasadzie polskiej Taryfy Ogólnej i Wykazu odległości taryfowych w komunikacji towarowej pomiędzy:

- a) stacjami północnej i południowej części polskiego Śląska Górnego (tranzytem przez węzeł Bytomski);
- b) stacjami polskiego Śląska Górnego a stacjami reszty Polski, o ile odnośne odcinki łączą się ze sobą w dawnych stacjach przejściowych Dziedzice, Oświęcim, Mysłowice, Sosnowiec Warszawski lub Herby Polskie (a więc z wyłączeniem komunikacji przez Kluczbork); w danym wypadku winien nadawca przepisać w liście przewozowym jedną z wymienionych dopiero co dawnych stacji przejściowych;
- c) stacjami polskimi (z wyłączeniem stacji polskiego Śląska Górnego i z wyłączeniem komunikacji przez Kluczbork) tranzytem przez polski Śląsk Górny (np. Bielsko-Częstochowa przez Dziedzice i Herby).